

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
קודש הקדשים רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

הכנסת אורחים
לודמיר
סמוך לציון קודש הקדשים
רבי שלמה מקארלין זי"ע

| גליון 283 |
פרשת בהעלותך תשפ"ז

אין הויף ביים רבין

שעל הציון של הקדוש הזה הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו
מאמרי הכנה לקראת יומא דהילולא

מה הייחודיות המיוחדת בציון הק' בלודמיר? / מה הפירוש "כמו בחיים חיותו"? / מעלתם של צדיקים בדורות האחרונים
שלוש שעות שמחזיקות אותי כל השנה - עדות מופלאה / מהו הרווח העיקרי שלוקחים מההשתטחות על הציון הקדוש בלודמיר?
כל זאת ועוד בשיחה מרתקת עם המשפיע הרה"ח ר' יהודה שמעון גרוסמן שליט"א,
הכהנה למסע המרומם לציון רבינו הק' בלודמיר ביום ההילולא - כ"ב בתמוז

בעצמו את כל מי שמגיע אליו.
וזהו המעלה הנשגבה של הציון הקדוש בלודמיר,
שהוא תמיד "ממש כמו בחיים חיותו".
מהי העבודה שמוטלת על האדם לאחר שהיה
בלודמיר? עם מה הוא אמור לחזור הביתה, לחיי
היום-יום?
לגלות את עצמו.

הרי האמרה הידועה מרבינו הקדוש רבי שלמה בן
יוטא היא: "העבירה הגדולה ביותר היא שאדם שוכח
שהוא בן מלך". אדם מסתובב בעולם ושואל את
עצמו: "מי אני בכלל? היכן אני בעולם? אני מרגיש
מרוחק מאוד מעבודת ה'".

וכשאדם מתחיל לגלות את עצמו באמת, כבר נעשה
לו טוב יותר.

שמעתי השבוע מעשה מפי יהודי יקר, שנוסע מדי
שנה ללודמיר. כעת הוא אמר לי שהשנה, מן הסתם,
לא יוכל לנסוע. והוא הוסיף שזה קשה לו מאוד, כי
שלוש השעות שהוא נמצא בציון מחזיקות אותו כל
השנה!

כיצד ייתכן ששלוש שעות מחזיקות אדם שנה
שלמה?

אלא כפי שדיברנו: יהודי אינו מרגיש סיפוק
בחייו משום שאינו יודע באמת מי הוא ומה
חשיבותו. כשהוא מגיע ללודמיר, שם מאירה בו
נשמת רבינו הקדוש, והוא מגלה את עצמו - את
ה"חלק אלוך ממעל" שבו, שהוא בן של מלך.
וההכרה הפנימית הזאת מחזיקה אותו לכל השנה.
וזה עיקר הנסיעה אל הציון הקדוש: להיזכר ולחיות
מי אתה באמת. ובוודאי ההכרה הזאת מביאה
ישועות והשפעות טובות.

הרחינער אמר זאת, אלא הברדיטשובער. והוסיף:
שאינן זה משנה כל כך מי אמר זאת, משום שכלל
שהצדיקים עולים למעלה יותר, כך הם רואים יותר
שכל מה שנעשה בהאי עלמא הוא לטובה. ולכן אמר
הרחינער שלא ייכנס לגן עדן, כדי שלא יתעלם ממנו
צערם של ישראל. ומזה אנו למדים שיש עניין מיוחד
לפעול ישועות אצל צדיקים שחיים את דורנו ויש
להם שייכות גדולה יותר לניסיונות הדור, וכאמור גם
בציונו של הרה"ק רבי שלמה קארלינער, בציונו הק'
הוא בבחינה זו שהוא "ממש כבחינים חיותו".

וכן אומרים בשם צדיקים, שללמוד "זוהר הקדוש"
המובא ב"ראשית חכמה" מסוגל יותר להתעוררות
מאשר ללמוד את אותו הקטע בזהר עצמו, משום
שהדברים מגיעים דרך ה"ראשית חכמה", שהוא
קרוב יותר לדורות שלנו, ולכן זה קרוב ושייך יותר
אלינו.

כשיהודי מטריח את עצמו ומגיע לציון קדשו של
רבינו שלמה בלודמיר, שופך את ליבו ומספר לצדיק
את כל מה שעובר עליו - הן בחינוך הילדים והן בכל
סוגי הניסיונות ברוחניות ובגשמיות הקשורים לדורנו
אנו - הוא מרגיש שהצדיק חי את ההתמודדות
והניסיונות הללו יחד איתנו.

מסופר על בעל ה"תפארת שלמה" זי"ע, שנסע
לליז'ענסק ביום ההילולא של הרה"ק רבי אלימלך
זי"ע. ובדרכו לשם עבר דרך העיר קראקא, שם פגש
את מרן ה"כתב סופר", ששאל אותו מדוע הוא נוסע
דווקא לליז'ענסק, והרי בקראקא קבורים גדולי עולם
כמו הרמ"א וה"מגלה עמוקות". השיב לו ה"תפארת
שלמה": אמנם הצדיקים הקבורים כאן בקראקא הם
קדושים ונשגבים מאוד, אך מאז הסתלקותם עלו
עוד ועוד למעלה. מה שאין כן הרבי רבי אלימלך -
הוא עומד בכל שנה ביום ה"ירצייט" על ציונו ומברך

ידוע המאמר של הרה"ק רבי אשר מסטולין זי"ע,
שאמר שעל ציונו של רבינו ר' שלמה מקארלין
ההרגשה היא "ממש כמו שעומדים לפניו בחיים
חיותו". כיצד יש לאנשים כערכנו להבין את הדברים
- האם מדובר רק בהרגשה והתעוררות פנימית, או
שיש כאן משמעות עמוקה יותר?

לגבי יומא דהילולא של צדיקים מצינו, שחסידיים
נוהגים לעשות סעודות הילולא ביום ההילולא של
צדיקים שהיו בדורות האחרונים, ואילו על צדיקים
מהדורות הקודמים יותר לא מצינו שעושים הילולא
באופן כה נרחב. ומובא מצדיקים, שפנימיות העניין
בזה היא, שצדיק שנפטר בדורות האחרונים מבין
יותר את הדור, את התמודדותיו ואת ניסיונותיו.
הוא יכול יותר להמליץ זכות, והוא יכול יותר לפעול
ישועה, כי הוא מבין את נפש הדור כראוי.

וכאשר מדברים על רבינו שלמה קארלינער זי"ע,
אשר תלמידו הרה"ק ר' אשר מסטאלין זי"ע אמר
עליו, שעל הציון הקדוש שלו הוא ממש כמו שעומדים
לפניו בחיים חיותו, יש כאן גילוי עצום: שצדיק
שחי לפני יותר מ-230 שנה, שהיה מתלמידי המגיד
ממעזריטש, נמצא איתנו ממש בחיים חיותו, חי את
ניסיונות הדור ומרגיש בצערו ובבעיותיו המורכבות.
וזה מה שנקרא "כבחינים חיותו" - שמאז שהוא נפטר,
הוא ממשיך יחד עם כל דור ואינו מתרחק מאיתנו.
וכשעומדים בציון הקדוש, מדברים אל הצדיק כפי
שמדברים אל צדיק שחי איתנו בדור הזה ומרגיש
היטב את כל מה שאנו חווים.

וכפי שסיפר הרה"ק רבי אברהם אלימלך מקארלין
זי"ע, כשביקר בארץ ישראל לפני השואה, וכשנפגש
עם הרה"ק מהוסיאטין זי"ע, אמר לו ששמע שהרה"ק
הסייק מרוזין זי"ע אמר שלא ייכנס לגן עדן עד
שיביא את המשיח. השיב לו ההוסיאטנער: לא

דברים שנחרטו על גווילי אש

האזהב לכל ישראל ובפרט להרועים עבודת הפורא על קדי

רבינו רבי אורי יהושע אשר אלחנן מפריסוב-קאלביעל זי"ע, בהסכתו על הספר הקדוש 'שמע שלמה':

מי שיהגה בהם יזכה להנות מזיו אור תורתו, וליטע בלבו אהבה ה' ותורתו ויראתו.

מאז שהתחלתי לקבוע לימוד בתורתו של רבינו, כל חיי השתנו.

עשירות בזכות הצדקה

שהות מהו הסכום שעליו להגיש אל הקודש. השליח חשב מאוד שמה עלול ר' אשר להצטרף מהסכום הגבוה אשר הושת עליו, לכן ניסה תחילה להשתמש, ולדחות ככל האפשר מלהראות את הסכום הגבוה אותו מבקש הצדיק. אולם ר' אשר הסוחר הממולח עיקש היה וביקש לדעת את חובתו. בלית ברירה הניף השליח את הרשימה והציג בפניו של האברך הצעיר, את הסכום הבלתי נתפס שהושת עליו מאת הרבי, אף כי רק זה עתה פתח את עסקו הראשון בחייו. השליח הוסיף מיד וסיפר את כל ההתרחשות בחדרו של הרבי, איך הרבי במו ידיו הוסיף שני אפסים אל הספרה שש.

שמע ר' אשר את הנתונים, ומיד אץ בזריזות ויצא מבית המדרש. משם פנה בבהילות אל ביתו של שכנו הגוי והציע לו לקנות את החנות החדשה והמשגשגת במחיר מוזל של חמש מאות רובלים בלבד. הלה הסכים בחפץ לב, השטר נחתם והכסף המזומן עבר לתוך ידיו של ר' אשר.

כעת חסרו לו להשלמת הסכום, מאה רובלים. מיהר הוא בנשימה טרופה אל ביתו, והחל מגולל לפני זוגתו את הסיפור כולו. לא היה הוא צריך להרבות ולהאריך בשכנועים, כי זוגתו כמותת הייתה חדורת אמונת צדיקים, וללא אומר דברים קיבצה את כל תכשיטיה שזה עתה קיבלה לכבוד נישואיה, באמרה: "מכור את כל אלו ותן לרבינו את הכסף!"

ר' אשר מכר גם את שעונו החדש, ואת טליתו עטורת עטרת הכסף, ולא זו בלבד, אלא שיצא בריצה קלילה לעבר הרפת שמאחורי ביתו, והוביל החוצה את הפרה המעולה שברשותו. יצא הוא אל השוק ובתוך דקות אחדות מצא קונה הגון ומאושר שרכש את הפרה במחיר הפסד.

כעת היה בידיו של ר' אשר כל הסכום. הוא שב אל בית המדרש, ניגש אל שליחו של הרבי והניח בידיו צרור תפוח וכבד "יש כאן את מלוא הסכום! אם הרבי מבקש, מקיימים לאלתר ללא שאלות ועוררין, או מ'פאלגט דעם צדיק האט מען נישט שאדן..." [=אם שומעים בקול הצדיק, לא מפסידים!]

שב ר' אשר לביתו רש וחסר כל בממון, אך שמח ומאושר עד גדותיו ורווי אמונה טהורה ותמימה.

לא ארכו הימים והנה פרצה מלחמה בין רוסיה ופולין. ניקולאי הראשון שמלך על רוסיה הלך וכבש ערים וכפרים, ובכל מקום אשר הגיע, אזי הפריצים אשר נכנעו לפניו, הורשו להישאר על מקומם עם רכושם. אולם אלו המורדים נאלצו לברוח ולגוס על נפשם, ועבר כל רכושם עם שדותיהם וכרמיהם אל הקיסר.

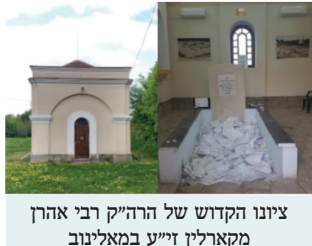
יצאה אפוא הפקודה מפי הקיסר כי כל החפץ, יכול לבוא ולקנות חלקות קרקע מאת הקיסר ולזרוע בהם. ניתנה האפשרות לקנות עד לסך תשעים מארק בלבד. כל הרוכשים יורשו להחזיק בשטח למשך כמה שנים ויהיו פטורים משירות הצבא. אך זאת בתנאי שמחזיק הקרקע משקה ומפריח את הקרקע שקנה, אך באם לאו, יועמד לעונש גדול וכבד מאוד.

נוכח התקנות המחמירות, היו כל אלו הקונים, לוקחים שטח קרקע בעד עשרה מארקים, או עשרים, אולם רק ר' אשר אור עוז וקנה שטח גדול בעד תשעים מארק, כשהוא אינו ירא ואינו חת. מן השמיים גלגלו שהשטח שנפל לידיו היה פורה ומשובח, ר' אשר זרע וקצר וראה ברכה עצומה, ונתעשר הרבה מזה, והיה כל ימיו עשיר מופלג.

לרגל הילולת הרה"ק רבי אהרן מקרלין בעל הבית אהרן זי"ע, בן הרה"ק רבי אשר, תלמיד מרן הרה"ק רבי שלמה מקרלין זי"ע - טו"ב סיון תרל"ב.

אברך צעיר לימים היה ר' אשר מהעיר זאמושץ', אשר אך לפני זמן מה נישא בשעה טובה ובמזל טוב. למרות גילו הצעיר ומעמדו הטרי, חוש מסחר מפולפל פעפע בתוכו, עם מרץ ורצון עז לעסוק במקום וממכר ולהרוויח בכבוד.

סכום גבוה של שש מאות רובל כסף היה בידו של ר' אשר, ממעות הנדוניה שקיבל מאביו וחמיו, ומדמי ה'דרשה געשאנק' שקיבל מאת משתתפי חתונה. ר' אשר לא השתהה לרגע, ולא נתן לכספו להתקרה. על אתר רכש בכל הכסף חנות גדולה ורחבה לממכר אריגים. ערמות ערמות של גלילי אריגים משובחים מילאו את המדפים, ולקוחות רבים החלו לפקוד את חנותו, לצד סוחרים סיטונאים. נראה היה כי העסק מצמיח כנפיים איתנות בדרכו לנסוק בהצלחה עצומה.

צינונו הקדוש של הרה"ק רבי אהרן מקארלין זי"ע במאלינוב

ובאותו הזמן בעיירה קארלין, ישב בחדרו הרבי הקדוש רבי אהרן, הרביעי בשושלת הקודש של חסידי קארלין, בעל הספר הקדוש 'בית אהרן'. ישב הרבי עם נאמני ביתו ומשמשיו ובידיהם רשימת כל חוסי צילו של הרבי אנשי שלומו. פעמיים בשנה היה כל חסיד משגר אל הרבי הקדוש את דמי ה'מעמדות-געלט', תרומה ונדבה למען החזקת ביתו של הצדיק וחסרו. איש איש היה תורם כפי נדבת ליבו. הכסף שנשלח מאת החסידים ממקומות מושבותיהם - היה בו כדי לתמוך בחצר הקודש, אך רחוק היה בו מלכסות את כלל ההוצאות והחובות שהלכו ותפחו מיום ליום.

ובהגיע אחת לשלוש שנים, היו מנהלי החצר נוטלים את רשימת כל בני עדת הקודש, ורושמים לכל אחד סך כלשהו שעליו לנדב לטובת קופת הרבי למען כיסוי החובות הכבדים. הגבאים היו מחייבים איש איש כפי מעמדו, יכולתו ורוב עשרו, ואחר כך מכניסים את הרשימה אל הקודש פנימה לעיניו של הרבי, שהיה מעיין היטב ברשימה, וכפי הישר בעיניו, היה מוסיף או גורע בכתב ידו הקדושה.

הגישו אפוא הגבאים את הרשימה לפני הצדיק. הרבי הקדוש העביר את אצבעו הקדושה על השמות, ועצר בשמו של ר' אשר מהעיר זאמושץ', שלצד שמו רשמו הגבאים לפי הבנתם, את הסכום: ששה רובלים כסף.

נטל הרבי את הקסת מתוך הדיו והוסיף שני אפסים על יד הספרה שש, הוי אומר מעתה: שש מאות רובלים כסף!

התפלאו מאוד הנוכחים והרהרו בליבם: הלא זה הסכום הוא כל הונו ורכושו של ר' אשר, היתכן שהרבי מחייבו על סכום גדול שכזה?!

כעבור יומיים נכנסו שוב אל הרבי, והניחו לפניו את רשימת המנדבים, ושאלו: "האם הרשימה נכונה וטובה?"

עיין הרבי קצרות ועבר על כל השמות והסכומים והפטיר מיד נחרצות: "ס'אז גוט!"

עדיין לא נחה דעתם של מנהלי החצר, בחשבם שמא ואולי טעה הרבי והשית סכום אגדי על ראשו של ר' הצעיר. ושוב הראו לרבי את הרשימה ושאלו האם כל הכתוב בה שריר ומדויק, ויען שוב הרבי ויאמר כי הכל טוב והכל נכון.

יצא המשולח הגובה והגיע אל העיר זאמושץ', התקבצו אפוא כל דרי העיר חסידיו של הרבי בבית המדרש, והראה להם השליח את הסכום שרשם הרבי במו ידיו לחייב את החסיד הצעיר ר' אשר, ויתמהו כולם ונדהמו לראות את גובהו של סכום העתק.

הנה בתוך הדברים הופיע בשערי בית המדרש, ר' אשר בכבודו ובעצמו. קיבל אותו שלוחו של הרבי במאור פנים ובחמימות, ור' אשר פתח מיד ושאל מיד וללא

ההכנות ליארצייט תשפ"ו

שדרוג המקווה

בחדר המקווה המפואר אשר בבית רבינו, החלו עבודות נרחבות לשדרוג המקום ותוספת פאר, וגם בבור המקווה עצמו, מתבצעות עתה עבודות שיפור ותוספת הידורים, לרווחת האורחים הרבים שיעלו ויבואו בעז"ה לחון ולפקוד את ציון קדשו של רבינו, לעמוד לפני רבינו ממש כמו בחיים חיותו, משם ישאבו מלא חפניים חיות והתעלות, והשפעתם ברוחניות ובגשמיות.

עובדי משרדי הכנסת אורחים לודמיר' עדים להתעניינות הולכת וגוברת של ציבור אחינו בית ישראל, המבקשים לזכות ולעלות לציון קדשו של רבינו, אשר יש שם את הבחינה שרבינו נמצא שם כמו בחיים חיותו, כפי שהעידו צדיקים נ"ע. לקראת יומא דהילולא קדישא לכו ונלכה!

ילדי רבנו שלמה // חידת השבוע

רבי אהרן מקרלין - בעל ה'בית אהרן'

תְּחַמֵּשׁ שָׁנִים הִנְהִיג אֶת עֲדוּתוֹ, כְּאֲשֶׁר אֲלָפִים מִכָּל עִירוֹת הַסְּבִיבָה נִהְרָו לְשֵׁחוֹת בְּצִלוֹ הַטְּהוֹר. כָּל יְמֵיו הִנְחִיל לְחִסְדֵי אֶת עֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה בְּהִתְלַבְּבוּת, אֶת הַשְׁמִיחָה בְּעֲבוֹדַת ה', וְעוֹד. בְּשָׁנַת תְּרַל"ב נִפְטַר עַל אִם הַדָּרָךְ, בְּעִירָה מְלִינוֹב, וְשֵׁם נִטְמָן.

הִרְהִי"ק רַבֵּי אֶהְרֵן מְקַרְלִין נִוְלַד בְּיוֹם א' סִיּוֹן שְׁנַת תַּקס"ב, לְאָבִיו הִרְהִי"ק רַבֵּי אֲשֶׁר מְסֻטָּא לְאִינוּ מֵרַת פִּינְאָ. אָבִיו הָיָה בְּנוֹ שֶׁל רַבֵּי אֶהְרֵן הַגָּדוֹל מֵיַסַּד הַשׁוֹשְׁלַת, וְתִלְמִידוֹ שֶׁל הַשֵּׁנִי בְּשׁוֹשְׁלַת רַבְּנוֹ שְׁלֹמֵה מְקַרְלִין. מְשֻׁן אַרְבָּעִים

אמר הרה"ק ה'בית אהרן' (הלולתו טו"ב סיון): אינני יכול להרשות לעצמי להזכיר את שמו ושל רבנו שלמה מקארלין, רק בשבת וביום טוב.

מרנלית מתורתו

של רבנו שלמה מקרלין: